

948

במדבר

כניסת השבת: 19:23

יציאת השבת: 20:14

רבנו תם: 21:09

ע"פ אופק ת"א

ד' בסיון התשפ"ה

טוב העלון השבועי להסות בה'

יום החתונה עם הבורא

מזמנים עצמם במשך היום להידבק באביהם שבשמיים על ידי לימוד התורה - **יזכו לכל הברכה וקירבת ה', ואם חלילה יזניחו אותה - אין לה' חפץ בעולמו.** וזהו הפירוש: "כי הם חיינו ואורך ימינו, ובהם נהגה יומם ולילה", ובכך נזכה ש"ואהבתך לא תסור ממנו לעולמים!".

לכן, היום הגדול הזה של חג שבועות הינו כיום החתונה והנישואין עם בורא עולם ע"י התורה, עד אשר כותב

האדמו"ר רבי העניך מאלכסנדר זצ"ל כי כמו שהחתן - מוחלים מהשמיים את כל עונותיו (ירושלמי ביכורים פ"ג ה"ג) - **כך ביום חג השבועות שהוא 'יום חתונתו של ה' עם ישראל' - מוחלים לאדם הרוצה בכלה את כל עונותיו כיום הכיפורים!**

האדמו"ר הקדוש רבי שלום בער מליובאוויטש זי"ע אמר פעם בליל שבועות כי יש תחת ידו כתב יד עתיק של מור זקנו ה'צמח צדק' שכתב בזה הלשון...

- המשך בעמוד 4 -

זוכים אנו להגיע אל היום החשוב והמיוחד ביותר אצל בורא עולם, והוא יום חג השבועות, חג מתן תורה. בבריאת העולם נאמר: "ויהי ערב ויהי בקר יום ה'ששי" (בראשית א', ל"א) - דרשו חז"ל (שבת פ"ח ע"א) "השישי" אינו מדבר על יום שישי בשבוע של הבריאה, אלא על יום השישי לחודש סיון שעתיד לבוא בהמשך, בו תינתן תורה לעם ישראל. התנה הקב"ה עם כל מעשה בראשית ואמר: **"אם ישראל מקבלים התורה - אתם מתקיימין, ואם לאו - אני מחזיר אתכם לתוהו ובוהו"**. אם הבנים שלי ירצו את תורתי, אשר היא המפגש היומי איתי, לפי שהכנסתי את עצמי בתוך התורה, שבכל רגע שאדם עוסק בתורה הוא זוכה שמאיר בו האור האלוקי שהטמין ה' בתורה, כפי שאמרו חז"ל: "שהאור שבתורה - מחזירן למוטב". אם הם יעסקו בתורתי - כל העולם יתקיים, ואם לא ירצו אותי ויתעסקו בשאר הבלי העולם - לא שווה לי העולם ואני מחזיר הכל לתוהו ובוהו.

כמה חשוב לה' התורה הקדושה שלו. אשר אין אפשרות לאהוב את ה' ולהידבק בו - אם לא צמודים לתורה שלו, שהיא החיבור אליו יתברך. משל למה הדבר דומה? למלך שהשיא את בתו ואמר לה: "בתי יקירתי, את הכל אתן לך בחיך על מנת שלא יחסר לך מאומה. אך כל זה בתנאי שתעשי לי חדר צמוד לביתך, ובכל יום תיכנסי אליי לחדר ותספרי לי על כל העובר עליך ועל כל בקשותייך". אם תיכנס הבת אל אביה בכל יום, תדרוש בשלומה ותשמח איתו - ירעיף עליה אהבה ויתן לה כל משאלות ליבה. אך אם לא תתייחס אליו, ולא תבוא לבקרו ולשמחו - למה לו חיים, אם בתו יחידתו אינה חפצה בקשר איתו, ותישאר היא בחסרונותיה ומגבלותיה כל הימים.

כך בדיוק ישראל, בניו של מקום, אשר בכל עת אשר

העלון מוקדש לעילוי נשמת

מו"א ועט"ר מיכאל בן אורה

קלרה חתון בת סלחה

ולרי בן אירנה

ת.נ.צ.ב.ה

לעילוי-נשמת: הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה, הרב שמעון בן בחריה, ישראל בן מרים וגרשון, מ"ס צדוק בן נור ומרים בת גליה. יחזקאל בן גורג'יי, גבריאל בן סמינה, יוסף בן נג'יה. פרחת בת טובה, פנחס בן דינה, שרית שרה בת מריאן, שרית שרה בת ויקטוריה, גלילי הכהן בן כוכבה, יוסף בן תמו, טובה בת מרים, יצחק בן טובה, אסתר בת מול, תקווה בת פנינה, סופיה שרה בת רוזה, אבלין עדינה בת פרחת, ר' אברהם בן ר' סעדיה, עמרון אורי בן יוסף, סאן אמנון בן שרה ה"ד, משה כהן בן נוהת ויוסף.

לרפואה, פריסה והצלחה: מ"א ציפורה אחיאל, מנשה ואורה אחיאל, א"ה הדר בת נחמה, דניאל בן ציפורה, אורטל חנה בת הדסה וב"ב, פנינה בת שושנה וב"ב, אושרית בת פנינה וב"ב, משה שמואל בן זלדה, מוריה בת רויטל, גאולה בת דבורה, שרה חיה רפאלה בת רחל, טליה מרים בת דינה וחיים, רות בת מרים ה"ו, ינון בן רחל.

זש"ב"ק: שולמית בת איריס, יסכה בת מול, אליס בת פרידה, בתחן בת גילה רוחמה, הדר בת נחמה, זיווג הגון: אודליה וניר בני ציפורה.

סגולות וישועות

מתוך "הפלא ופלא" - 052-763-2686

הלכות והליכות

מתוך "בהלכה ובאגדה - שבועות"

שאלה: זכיתי ב"ה ללמוד כל ליל חג שבועות, והנה כאשר הגיע עמוד השחר רציתי לדעת האם לומר את כל ברכות השחר או לא?

תשובה: הניעור כל הלילה, מברך בעמוד השחר (4:10 בת"א) 'ברכות השחר' ו'ברכות התורה', מלבד מברכת 'על נטילת ידים', שנוטל ללא ברכה. וכן ברכת 'אשר יצר' לא יברך, אלא רק אם הוצרך לצאת לבית הכסא. ואמנם, יש מבני אשכנז הנוהגים לשמוע את 'ברכות השחר' ו'ברכות התורה' מאדם אחר שישן שנת קבע בלילה, והוא מברך ומוציאם ידי חובה. ומכל מקום מנהג בני ספרד אינו כן, אלא כל אחד ואחד מברך לעצמו.

מה אעשה עם כל הכיבוד שמוגש בלילה, מתי יש לברך שוב?

מצוה גדולה לגבאים היקרים להגיש כיבוד ושתיה, על מנת למשוך את לב הלומדים ולרעננם. אולם, האוכל עוגה או פרי מז' מינים (שברכתם מעין שלוש), אף בפחות מ'כזית', ובאמצע יצא לרשות הרבים - כשחוזר למקומו לאכול - אינו מברך שוב ברכה ראשונה (הליכו"ע ח"ב עמוד מ') (כיוון שברכת מעין שלוש צריך לברכה במקומה, ממילא קשור הוא למקום אכילתו), אך באוכל פירות או משקים שברכתן האחרונה 'נפשות' ויצא לחוץ וחזר - צריך לברך עליהם שוב (כיוון דברכת 'נפשות' אינו חייב לברך במקומה, ואינו קשור למקום). ורק אם יתקיימו התנאים יחדיו: א) שהיה בדעתו בשעת הברכה לצאת לחוץ. ב) שלקח את הפרי או המשקה לבחוץ - לא יברך שוב. לכן, אדם שבירך על 'תה' בביה"כ, וחשב בברכה כי ירצה לשתות גם בחוץ, וכשיצא לקח אותו עימו - לא יברך שוב ביציאתו.

הורה הגאון הרב יוסף שלום אלישיב זצ"ל: "בעת מתן תורה התרפאו כל החולים בעם ישראל. לכן, מידי שנה בחג השבועות, בעת שקוראים בתורה את עשרת הדברות, מתחדשת אותה השפעה והיא עת רצון גדולה לבקש מהקב"ה רפואה שלימה על כל סוגי המחלות שלו או של יקיריו. אלא שיש לבקש זאת לפני הקריאה או אחריה".

כותב ה'פרקי דרבי אליעזר' (פרק מו'): "הזמן המסוגל ביותר להשפעות עליונות בלימוד התורה בחג שבועות ובכל יום הוא החל מחצות יום במשך שלוש שעות!."

הסיבה לכך היא משום שמעמד הר סיני בו קיבלו ישראל את התורה, החל מחצות יום למשך שלוש שעות עד השעה התשיעי.

ולכן כותב ב'נפש כל חי' (מערכת מ' אות סו') כי בשלושת השעות הללו יש השפעות רבות משמיים שיוכל לעסוק בתורה, והלומד בשעות אלו יראה סימן יפה בלימודו.

כתב האר"י ז"ל ב'שער הכוונות': "יזהר מאד בליל שבועות שלא לישון כי ניתנה בו התורה, וכל הלומד בלילה זה זוכה לברכות רבות!."

עצות גדולי הדור

פעם-פעמיים, אם קם - טוב, ואם לאו - אינני מחויב יותר. לא מחויב לתת לו מכות בשביל זה. אע"פ שכתוב, 'הוכח תוכיח', אבל כך הילד מתמרד ואז יש לו חוצפה".

האדמו"ר מבאיאן שליט"א - חשיבות הקשר עם המלמדים: "הגם שההורים טרודים בפרנסתם, עם זאת עליהם להיות בקשר מתמיד עם בתי החינוך ועל המלמדים ליזום מעצמם קשר עם ההורים ולעדכןם על הנעשה. כי עיקר גדול בחינוך הילדים הוא השתתפותם הפעילה של ההורים בנעשה בבתי החינוך.

זהירות מסתירה - מרן הגרא"ל שטיינמן זצ"ל: "גם ההורים צריכים להיות דוגמה לדרך ברורה וחד משמעית של חיי תורה ושאיפות לתורה, כדי שהילדים לא יראו חלילה אצל הוריהם סתירה בין הדברים שהם תובעים ממנו, לבין אורח החיים היומיומי שלהם. אם הילד יבחין אצל הוריו או אצל מחנכיו שאיפות וחתימה לגשמיות, הוא לא יתרשם מהדיבורים על רוחניות, אלא, יחקה את מה שהוא רואה בפועל".

רבי ברוך דב פוברסקי שליט"א, ראש ישיבת פוניבז': "כתוב ברמב"ם, לא לכעוס על ילדים, רק להציג!".

רגע לפני חג מתן תורה הגדול והנורא, ננסה להציץ ולראות כיצד זוכים למתן תורה פרטי בבית שלנו: לנו ולבני משפחתנו? הנה נקודות מגדולי ישראל...

דוגמא אישית- הגאון הגדול רבי ברוך מרדכי אזרחי זצ"ל: "חובה לזכור את הדוגמא האישית של ההורה. הילד צריך לראות את האבא נוהג כפי ההלכה בכל עת ובכל זמן. כשהאבא לא מוותר על תפילה במניין ובכבוד ראש. במניין מכובד ולא באיזה קרן רחוב. התפילה נראית כפי שהיא צריכה להיראות. אם עושים כן, יש יותר מהבטחה שמצליחים בחינוך הילדים בסייעתא דשמיא".

ללמוד עם הילד - הגר"ח קנייבסקי זצ"ל: אב צעיר נכנס עם בנו אל מעונו של הגר"ח קנייבסקי זצ"ל וביקש ברכה שבנו יגדל להיות תלמיד חכם. הורה לו אמר ואמר: "אם תרצה זאת - תלמד איתו יחד. זה מחבר".

לנדנד אך לא בכח - הגרי"ל שטיינמן זצ"ל: נשאל הרב זצ"ל: עד כמה צריך להעיר לילד? לדוגמא: בחור ישיבה החוזר מחופשה, ובזמן קריאת שמע הוא ישן. האם להעיר אותו או לא?

והשיב: "אני חושב, להעיר, אבל לא לנדנד. להעיר אותו,

מתוק - זה לא מר!

כי בעומק ימי ההסתרה והחושך לא ידעה נעמי ולא הבינה כי ה' מכין מהמצב הנורא הזה את מלך ישראל ומשיחו - דוד המלך ושלמה בנו.

מכאן חותם החת"ם סופר את דבריו ואומר: 'על כן אמרו חז"ל: "בכל מאדך - בכל מידה ומידה שהוא מודד לך, הוי מודה לו במאד מאד". שמתוך שיא הצער והשיברון - רומם וגידל ה' את שלמה מלך ישראל, אשר בנה את בית המקדש, והיו ישראל בארצם בשפע וכבוד רב.

הדבר רמוז במאמרה: "המר ש-ד-י-י-לי מאד" - שהאותיות הקודמות ל'מאד' הן 'גלת', והאותיות שאחר 'מאד' הן - 'בנה'. לומר לך, שעליך להודות לה' במאד מאד - באותיות שלפני שהם 'גלת', גם בזמני חשיכה וקושי, וגם באותיות שאחרי מאד - 'בנה', שאתה רואה את הבניה והצמיחה של שלמה המלך שיצא מכל הסיפור הזה. כי אין שעה ורגע שבה ה' מסיר את השגחתו מעל בניו רחומיו ואהוביו, והגם שנפלו וירדו למעמקי שאול, גם אז 'בכל צרתם לו צר' - ה' אוהבם ודואג להם, לפי שהם יציר כפיו ואהוביו.

כתב ה'משיבת נפש' (ח"ב י'): "כמו כן הוא בכל אדם הרחוק מה' יתברך, בפרט בתוקף סוף גלות המר הזה, שהתגבר הבעל דבר (יצר הרע) מאד מאד, עד שכמה בני אדם מייאשין את עצמן כאילו נפשם אינה מסוגלת כלל לעבודת ה' - אך כל זה הוא פיתוי מיצר הרע.

כי באמת צריך האדם לידע ולהאמין, כי נפש כל אחד מישראל גבוהה ויקרה מאד מאד, וכולם הם בחינת בני מלכים, ויכולים ליזכות למדרגות גבוהות וקדושות כמו כל הצדיקים והכשרים, כי גם עליהם עברו מחשבות וחלישות דעת כאלו, אך הם התגברו והתחזקו לבל יטעה אותם. יצר הרע, עד שזכו למה שזכו". ה' תמיד איתי ומטיב לי, אין מה להתייאש, לא משנה באיזה מצב!

כשראתה זאת נעמי, היא הרגישה שהכל קורס עליה, כעת אף האשה היחידה שנותרה כמשענת ממשפחתה, נפטרה בפתע פתאום, "ותהום כל העיר". ייאוש, שברון וחוסר כל תקווה - אלו היו התחושות הקשות שליוו את חייה של נעמי. תקוותה האחרונה נגוזה, והיא חשבה שמא מרמזים לה מהשמיים שלא חפצים בה ובמעשיה - "המר ש-ד-י-לי מאד".

אלא שמשמיים לא מרחיקים אף יהודי, ואין יהודיה או יהודי שנשכח

מאחורה. ה' יתברך שומר ומשגיח על כל אחד ואחד, והגם שנראה כאילו מצבו מר ונורא, 'אוהב את עמו ישראל' משגיח ומסדר את הכל לטובה. אומר החת"ם סופר (דרשות ח"ב רצט, ד"ה כי) כי בורא עולם סידר את הכל בהכוונה מדויקת ע"י שרות, כלתה של נעמי נישאה לבועז, ומאז היה כל מחסורה של נעמי בידי בועז שהיה עשיר גדול ופירנסה בריווח. מאז, היא הפכה להיות כחלק בלתי נפרד ממשפחתו, ובפרט אחר שנולד לבועז ורות בן שהיה כהמשכה של נעמי.

"ותאמרנה הנשים אל נעמי: ברוך ה'... והיה לך (בן זה) למשיב נפש, ולכלכל את שיבתך, ותהי לו לאומנת" (ד', יד'). ומאותו בן יצא בסופו של דבר שלמה המלך, אשר הביא לעם ישראל שפע טובה וברכה. הדבר נרמז בדבריה: "המר ש-ד-י-לי מאד", ר"ת 'שלמה', ללמדך,

כל מי שלומד את מגילת רות מתעורר ברחמים על דמות מרכזית, והיא - נעמי. נעמי היא אשה צדיקה, אשת גדול הדור, בעלת משפחה מיוחסת ועשירה, אשר היתה ברום המעלה. מחיים של תורה ועשירות, היא מאבדת את בעלה הצדיק 'אלימלך' שנפטר כעונש משמיים על כך שברח לחו"ל ולא עזר לעניי ארץ ישראל. אם זה לא מספיק, תוך זמן קצר, בעודה בארץ הנכר, נפטרים בקיצור ימים שני בניה היחידים - מחלון וכליון.

"היה רבי שמעון בן יוחאי אומר: אלימלך, מחלון וכליון, גדולי הדור היו ופרנסי הדור היו, ומפני מה נענשו? מפני שיצאו מארץ לחוצה לארץ" [ולא פירנסו את עניי א"י] (ב"ב צא).

ברגע אחד היא מאבדת הכל ונותרת לבד בעולם. שתי כלותיה - הן הדבר היחיד שנותר לה לזכר כל משפחתה המפוארה שנמחקה. היא מחליטה לחזור לארץ ישראל בעודה אבלה וחפוית ראש.

והנה, בעודה מגיעה לבית לחם, נדהמים הכל לראות את האשה שלא היה חסר לה כלום - חוזרת בידיים ריקות. "ותאמר אליהן: אל תקראנה לי נעמי, קראן לי 'מרא', כי ש-ד-י המר לי מאד" (רות א', כ'), אומרת רות לסובבות אותה.

כותב החת"ם סופר חידוש עצום: מדוע הגיעה נעמי חזרה ארצה? היא הרגישה כי היא איבדה כל תקווה, לא נותר לה אף אחד ממשפחתה, ולכן היא שבה ארצה בשביל למצוא מנוח לנפשה, ולזכות להיות בקרבתו של בן משפחתה האחרון - 'בועז' שהיה גדול הדור ובן דודה, על ידי שתהא צמודה אל אשתו, ובכך תמצא נחמה והרגשת משפחה. היה בדעתה לגשת אל אשתו של בועז ולבקש לחסות בצילם, אלא שביום בו שבה נעמי ארצה, נשמעה הבשורה המרה: אשתו של בועז נפטרה בפתאומיות.

(ירושלמי כתובות א, ה).

יום ההתונה עם הבורא

ולכן יש שהסבירו הטעם לאכילת מאכלי חלב בשבועות הוא מפני שהחלב שונה משאר משקים: ששאר משקים שהחמיצו - אין להם כל תקנה אלא רק להשליכם לאשפה. לעומתם, החלב משהחמיץ יש לו תקווה ועילוי, שכעת ניתן להופכו לגבינה ושאר מאכלי חלב משובחים. כך בדיוק אומר ה' לבניו עם ישראל: **'התנאי לקבלת התורה - אין ייאוש כלל, ואף מי שח"ו החמיץ את עצמו, ולא זכה עד כה לאסוף אוצרות רוחניים לנשמתו בעולם הכלה והחולף, לא יחליט בליבו כי אבדה תקוותו ונגזר עליו להיות בשפל הרוחניות, אלא ידע כי מעתה יכול להיהפך למאכל משובח ומפואר, על ידי שיתחיל מהיום לקבוע עת וזמן בכל יום ללימוד התורה לנשמתו הרעבה.**

וכבר אמר הרבי הקדוש רבי ברוך ממעז'בוז' זי"ע כי יום חג השבועות הוא יום הדין לכל דבר, ואימתו גדולה לאין שיעור מאימת הדין של ראש-השנה. ומדוע? כי בראש השנה דנים כל בריה על ענייני גשמיות ופרנסה, 'האם יקבלו לחם יותר או לחם פחות לפיהם', אבל בחג השבועות, הוא יום הדין לרוחניות של נשמת האדם: עד כמה יזכה לשפע רוחני לכל השנה, ובזה תלוי כל נצחיותו ועולם הבא שלו, ולכן יש להשתדל בו פי כמה וכמה מיום ראש השנה!.

לכן, מעלה עצומה לקרוא ביום זה תהילים, אשר הוא יום פטירת דוד המלך, ולקבל קבלה קטנה בלימוד התורה - ואז מזכים את נשמתו בברכה ואור עצום לכל השנה הקרובה. שנוזה לאור הגדול, אמן!.

ה'יכין' מפרש כי אף הטרוד לפרנס את בני ביתו, ובכל זאת מקבל על עצמו עול תורה (להגיע לדף היומי או שיעור בהלכה, הגם שהוא עייף וטרוד) - כשם שהוא עושה שלא כדרך הטבע ומוסר נפשו על המצוה, כך יעשה לו ה' ניסים שלא כדרך הטבע," עכ"ל.

בורא עולם מוכן לסדר לך את כל
העניינים מסביב, אם רק תבוא
ותתחבר אליו מידי יום בשיעור תורה
בכל נושא אשר תאווה נפשך!.

נהגו כל בית ישראל להניח בבתי כנסיות ביום טוב של חג שבועות עצי סרק דוקא, שאינם מוציאים פירות.

ומדוע? כתב החת"ם סופר (דרשות מגילת רות

ד"ר ויהי) לפי שבא הקב"ה לומר: כי אף
הנדמים בעיני עצמם לעצי סרק -
אשר אין בהם לא טעם ולא ריח, לא
תורה ולא מצוות - גם להם יש חלק
ביום זה בקבלת התורה, אלא שכל
מה שמוטל עליהם זה לנצל ככל
יכולתם את היום הזה בלימוד תורה -
כי הוא העיקר והתכלית. ה' רוצה את
החיבור עם כל אחד ואחד!.

וזה לשונו: "אני מבטיח למי שיהיה ניעור בליל שבועות כל הלילה ויעסוק בתורה ביגיעה, שיזכה לכתר תורה".

אל הגאון רבי חיים קנייבסקי שליט"א נכנס יהודי כואב ושבור. רעייתו חלתה לאחרונה במחלה קשה, אשר הריפוי שלה הינו ארוך ומסובך, אך לא בטוח שתוכל לשרוד אותו ולהישאר בחיים. **"כבוד הרב, מה עליי לעשות על מנת להביא ריפוי לאשתי ושלווה בחיי בני משפחתי?"**, אמר בקול מרוסק עם דמעות המבצבצות מעיניו.

רבי חיים הרים את עיניו ליהודי ואמר לו: "בחג השבועות הקרוב, תקבל על עצמך ללמוד מסכת 'בבא בתרא' בשנה הקרובה!". היהודי לא הבין מה הקשר בין מסכת בבא בתרא הארוכה בש"ס ועוסקת בדיני ממונות לבין רפואתה של אשתו וציבות הבית המתמוטט ונופל. רבי חיים החזיר את פניו לאברך ואמר לו בחיור: "בחג השבועות נפסק כמה תורה יוכל כל יהודי ללמוד. אם תקבל על עצמך ללמוד את מסכת 'בבא בתרא' ותתפלל על זה שאתה רוצה ללמודה - הרי שכך ייגזר בשמים. וממילא - יצטרכו משמייים לספק לך את מנוחת הנפש, הרוגע והשלום שתאפשר לך ללמוד מסכת כה ארוכה, וממילא תתרפא אשתך, על מנת שתוכל לעמול בתורה בשלווה!".

רַבִּי נְחוּנְיָא בֶּן הַקָּנָה אוֹמֵר: כָּל
הַמְקַבֵּל עָלָיו עַל תּוֹרָה, מַעֲבִירִין מִמֶּנּוּ
עַל מַלְכוּת וְעַל דָּרָךְ אֲרָץ; וְכָל הַפּוֹרֵק
מִמֶּנּוּ עַל תּוֹרָה, נוֹתֵנִין עָלָיו עַל מַלְכוּת
וְעַל דָּרָךְ אֲרָץ. פִּירֵשׁ הֶרֶמְב"ם: 'אִמֵּר
כִּי בִשְׂכָר לִקְחוּ עוֹל הַתּוֹרָה יִצְיָלוּ
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְיִקַּל מֵעָלָיו טוֹרַח הַזִּמּוּן'.

החידה השבועית **!?**
איך יתכן שהמפסיק מדברי תורה, זוכה משום כך לאריכות ימים?
אמריכם וזעזע נלא דלך טעו' (א"ח ע"א)
סיים לוטאם – טוולמלמח סילדו טוולמלמח
לסוול סילדוולמלמח טוולמלמח לטעט

ההקדשה המרכזית

העלון מוקדש לרפואה והצלחה: טליה ואריאל
בני עדי, הרצל בן רבי, מרים בת נוסרת אסתר,
שלמה בן אלה, אלונה בת פלינה, רימה בת
רינה. **זיווג הנון ב"ה השנה: ה.ב.ר.** 'ב.מ.
לעילוי נשמת: יונה בדיחי בת תורכיה, רחל
גילה בת נח תנצ.ב.ה

תורמים יקרים - שימו לב!

נפתח חשבון חדש לעלון ע"י עמותה:
בנק פאגי (52) סניף 188. חשבון 58-58-74
לכתוב בהערות: עבור עלון טוב לחסות בה"
ניתן לקבל החזר מס על כל תרומה ע"פ סעיף 46

בשורה משמחת!

לכל גבאי ביה"כ - סדרת הספרים "ישגשג" (9 כרכים)
של מו"ר הרב שמעון חירארי זצ"ל
מחולקת בחינם! 053-3162618

העלון מוקדש להצלחת החפץ בעילום שם

משפחת אחיאל • משה בריל 9 ת"א • 052-7151858 • daniel777achiel@gmail.com